

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: U. S., zastoupené Mgr. Ondřejem Adametzem, advokátem v Brně, Pekařská 12, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 11. 6. 2003, čj. OAM-928/AŘ-2002, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 3. 2005, čj. 36 Az 729/2003 - 58,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 17. 3. 2005, čj. 36 Az 729/2003 - 58, Krajský soud v Brně zastavil řízení o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ze dne 11. 6. 2003, čj. OAM-928/AŘ-2002. Posledně jmenovaným rozhodnutím ministr vnitra zamítl rozklad a podle § 59 odst. 2 správního řádu potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 4. 2001, čj. OAM-1217/VL-07-P10-2000, o neudělení azylu žalobkyni.

Krajský soud řízení zastavil s odkazem k § 47 písm. c) s. ř. s. a k § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 183/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), protože při opakovaném doručování na adresu evidovaného pobytu žalobkyně (potvrzenou dotazem na Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie) byla zásilka vrácena s tím, že žalobkyně je na uvedené adrese neznámá. Krajský soud dovodil, že rozhodnutí ve věci brání skutečnost, že po dobu delší 90 dnů, nejméně od 29. 9. 2004, nebylo možné zjistit místo pobytu žalobkyně.

Usnesením ze dne 4. 1. 2005, čj. 36 Az 729/2003 - 50, krajský soud ustanovil žalobkyni opatrovnici pro řízení. Vyšel při tom ze skutečnosti, že místo pobytu žalobkyně není známo. Na adrese B., B. 9, která soudu byla známa, se žalobkyni nedařilo doručit a zásilky se vracely s tím, že adresát je neznámý (na uvedenou adresu se podařilo doručit pouze zásilku neadresovanou do vlastních rukou dne 2. 7. 2004, později byly pokusy o doručování neúspěšné).

Usnesení o zastavení řízení bylo doručeno opatrovnici žalobkyně dne 15. 4. 2005. Žalobkyně osobně se dostavila ke krajskému soudu dne 21. 4. 2005, kdy jí byla vydána kopie usnesení o zastavení řízení. Při té příležitosti uvedla, že se stále zdržuje na adrese B., B. 9.

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) usnesení napadala kasační stížností, podanou u krajského soudu osobně dne 2. 5. 2005. Důvod kasační stížnosti shledává v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Změnu místa pobytu na adresu B., B. 9, stěžovatelka nahlásila dne 15. 3. 2004. Na této adrese se stěžovatelka zdržovala, přebírala zde korespondenci, včetně výzvy krajského soudu doručené dne 2. 7. 2004. Byly-li pozdější zásilky držitelem poštovní licence vráceny s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý, nebylo toto sdělení v souladu se skutečným stavem a stěžovatelka správnost údajů na doručence zpochybňuje. Krajský soud měl za takové situace požádat o doručení jiný orgán, např. Policii ČR.

Podáním ze dne 4. 5. 2005 stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dostavila-li se stěžovatelka osobně k soudu, kde převzala kopii usnesení, nemá tato skutečnost vliv na běh lhůty, která počala běžet doručením usnesení opatrovnici stěžovatelky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, čj. 3 Azs 130/2004 - 33, publikované pod č. 322/2004 Sb. NSS). Běh lhůty by v daném případě mohl být ovlivněn, kdyby stěžovatelka prokázala, že pro ustanovení opatrovnice nebyly dány zákonné důvody. Krajský soud při ustanovení opatrovnice stěžovatelce vycházel z údajů držitele poštovní licence uvedených na doručenkách soudu vrácených zásilek.

Podle § 50e odst. 4 o. s. ř., který se podle § 42 odst. 5 s. ř. s. použije i na řízení ve správním soudnictví, má doručenka obsahující zákonné náležitosti povahu veřejné listiny. Platí proto (srov. § 134 o. s. ř.), že doručenka potvrzuje pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno, není-li prokázán opak. Účastník, který zpochybňuje správnost údajů uvedených na doručence (namítá, že stanovený postup doručování nebyl dodržen), je povinen o tom nabídnout soudu důkazy a tímto způsobem svá tvrzení prokázat (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 1998, sp. zn. 2 Cdon 1532/97, uveřejněné pod č. 127 v časopise Soudní

judikatura, roč. 1998). Stěžovatelka uvádí, že se v době doručování na předmětné adrese zdržovala. Vzhledem k tomu, že tím zpochybňuje správnost údajů uvedených na doručence, je v řízení povinna - jak vyplývá z výše uvedeného - pomocí důkazů svá tvrzení v tomto směru prokázat.

Stěžovatelka v posuzované věci relativně obecným tvrzením zpochybnila údaj na doručence uvedený, žádné důkazy k prokázání opaku však soudu nenabídla, tím méně pak tento opak prokázala.

Opatrovníci stěžovatelky bylo kasační stížností napadené usnesení doručeno dne 15. 4. 2005, v pátek, poslední den lhůty pro podání kasační stížnosti tedy připadá na pátek, 29. 4. 2005. Kasační stížnost byla podána dne 2. 5. 2005. Po posouzení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl. Vzhledem k neprodlenému rozhodnutí ve věci, pak již nerozhodoval o žádosti za přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. července 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu